

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Οσία Πελαγία του Ντιβέεβο

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/1111/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 28/9/2014 4:23:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 15/06/2021 03:29:31

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 30 Ιανουαρίου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Τα Ιερά Λείψανα της Οσίας Πελαγίας του Ντιβέεβο βρίσκονται στη Μονή Ντιβίγιεβο Ρωσίας.

Ημ/νια Βίου: 28/9/2014 4:23:00 μμ

Βιογραφία

Η Πελαγία Ιβάνοβνα Σερεμπρένικοβα γεννήθηκε τον Οκτώβριο του 1809 μ.Χ. στο Αρζαμά της Ρωσίας. Οι γονείς της, Ιβάν Ιβάνοβιτς Σουρίν, έμπορος στο επάγγελμα και η μητέρα της Παρασκευή Ιβάνοβνα Μπεμπέσεβα, απέκτησαν αλλά δυο παιδιά, τον Ανδρέα και τον Ιωάννη. Ο Ιβάν έφυγε γρήγορα από το μάταιο τούτο κόσμο, αφήνοντας την Παρασκευή σε νεαρή σχετικά ηλικία μόνη με τα τρία της παιδιά. Η τελευταία ξαναπαντρεύτηκε με τον Αλεξέι Νικήτιτς Κορόλεφ, άνθρωπο αυστηρό και ανάλγητο - μια συμπεριφορά που ακολουθήθηκε και από τα παιδιά της πρώτης του γυναίκας, κάνοντας τη διαβίωση μέσα στο σπίτι για την Πελαγία και τ' αδέρφια της σωστό μαρτύριο. Μικρή ακόμα η όσια αρρώστησε βαριά, για να μείνει στο κρεβάτι για μεγάλο χρονικό διάστημα. Όταν επιτέλους σηκώθηκε ήταν ένας εντελώς διαφορετικός άνθρωπος. Ενώ προηγουμένως ήταν εξαιρετικά έξυπνη με πλήρη διαύγεια πνεύματος, τώρα άρχισε να κάνει διάφορες ανοησίες. Έβγαινε χειμωνιάτικα στον κήπο, σήκωνε τη φούστα της, στεκόταν στο ένα πόδι και στροβιλιζόταν γύρω-γύρω σαν μπαλαρίνα, βγάζοντας ταυτόχρονα ακατανόητες κραυγές. Τη μάλωναν και την έδερναν χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Όπως η ίδια ή μητέρα της αφηγήθηκε χρόνια μετά, είχε υποπτευθεί ότι από τότε ή Πελαγία πήρε την κλίση για τη σαλότητά της, παρόλο που τότε αυτό ήταν ότι χειρότερο για την ήδη ταλαιπωρημένη οικογένεια.

Μεγαλώνοντας η Πελαγία έγινε μια πολύ ωραία κοπέλα με ξεχωριστή κορμοστασιά. Ήταν ψηλή, στητή, με φυσικά όμορφα χαρακτηριστικά στο πρόσωπο. Πολλοί γαμπροί αψηφούσαν την παράξενη συμπεριφορά της και τη ζητούσαν σε γάμο. Από τη μεριά της μητέρας της αυτό ήταν καλοδεχούμενο για μια φτωχή ορφανή και σαλή συνάμα. Η Πελαγία όμως άκουγε μέσα της μυστική φωνή, που την καλούσε στον ερημικό δρόμο των πραγματικών εραστών του θείου πόθου. Η εποχή όμως δεν προσφερόταν για ανταρσία. Έτσι στα 19 της χρόνια παντρεύτηκε το Σεργκέι Βασίλιεβιτς Σερεμπρένικωφ. Ο γάμος έγινε στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στον Αρζαμά, στις 23 Μαΐου 1828 μ.Χ. Ο νεαρός σύζυγος της θέλοντας να την βοηθήσει με την αλλόκοτη συμπεριφορά της, την πήρε μαζί με τη μητέρα της στον Άγιο Σεραφείμ (βλέπε 2 Ιανουαρίου) στο ερημητήριό του στο Σαρώφ. Ο Άγιος, αφού τους καλωσόρισε, τους έστειλε στο αρχονταρίκι κρατώντας την Πελαγία κοντά του για συνομιλία. Αργότερα όταν ο Σεργκέι με την πεθερά του πήγαν ξανά στο κελί να δουν γιατί αργοπορεί η Πελαγία, βρήκαν τον Άγιο Σεραφείμ να κάνει μια εδαφιαία μετάνοια στην Οσία και να της δίνει ένα κομποσχοίνι, αποκαλώντας την Ματιούσκα. Ο Ιβάν Ταμπάρτσεφ, συγκελιώτης του Αγίου Σεραφείμ, που ήταν παρών, ανέφερε ότι όταν η Πελαγία έφυγε, τον πλησίασε ο Άγιος και του είπε ότι η γυναίκα αυτή θα γινόταν ένα αστέρι που θα φώτιζε όλη τη Ρωσία.

Η αλλόκοτη συμπεριφορά της εξόργιζε τον άντρα της. Έκανε ολονύχτιες αγρυπνίες, κοιμόνταν σε φέρετρα, ζητιάνευε, μοίραζε τα χρήματα που της έδινε ο σύζυγός της στους φτωχούς, γυρνούσε ημίγυμη στους δρόμους. Τελικά ο άνδρας της την έδιωξε από το σπίτι. Έτσι επέστρεψε στο σπίτι της μητέρας της όπου την περίμεναν νέες θλίψεις. Τα παιδιά του πατριού της τη μισούσαν και ο ίδιος ο Αλεξέι Νικήτιτς Κορόλεφ την έδερνε. Η μικρότερη του κόρη τη φθονούσε ιδιαίτερα και έβαλε κάποιο καλό σκοπευτή να τη σκοτώσει την ώρα που η όσια γυρνώντας στην πόλη έκανε τις «παλαβομάρες» της. Αστοχώντας όμως άκουσε την Πελαγία να του λέει ότι αντί αυτήν πυροβόλησε τον εαυτό του. Η προφητεία αυτή επαληθεύτηκε μετά από λίγο καιρό. Ο σκοπευτής αυτοκτόνησε με πυροβολισμό.

Μετά από όλα αυτά η μητέρα της αποφάσισε να ξαναεπισκεφτεί τον όσιο Σεραφείμ στο Σαρώφ. Εκεί του ανάφερε τα γεγονότα από την τελευταία τους επίσκεψη μέχρι τη μέρα εκείνη και ζήτησε τη συμβουλή του. Ο γέροντας αφού άκουσε προσεχτικά όσα η πονεμένη μάνα του είπε, τη συμβούλεψε να μην δένουν την Πελαγία, αλλά να την αφήσουν ελεύθερη ν' ακολουθήσει το θεάρεστο δρόμο της. Από τη μέρα εκείνη δεν την εμπόδιζαν να κάνει ό,τι αυτή ήθελε. Όλες σχεδόν τις νύχτες τις περνούσε στο προαύλιο του ναού, όπου στο ύπαιθρο προσευχόταν ολονυκτίς με κατανυκτικότητα δάκρυα. Τις μέρες ντυμένη με κουρέλια γυρνούσε στους δρόμους όπου ουρλιάζοντας καλούσε τους πάντες στην αγάπη του Θεού. Πέρασαν έτσι τέσσερα χρόνια. Το 1837 μ.Χ., όταν κοιμήθηκε ο όσιος Σεραφείμ, τη συνάντησε στο δρόμο η γερόντισσα Ιουλιανή Γρηγορίεβα, μοναχή στο μοναστήρι του Ντιβέγεβο, που διακρινόταν για το προορατικό της χάρισμα και ζήτησε από τη μητέρα της Πελαγίας να της δώσει άδεια να την πάρει μαζί της. Έτσι και έγινε. Πριν φύγουν από το σπίτι η Πελαγία έκανε εδαφιαία μετάνοια στους συγγενείς της και τους είπε: «Συγχωρήστε με, για την αγάπη του Χριστού. Δεν θα ξαναγυρίσω κοντά σας ώσπου να πεθάνω».

Στο Ντιβέγεβο συνέχισε την αλλόκοτη συμπεριφορά της. Άλλες αδελφές τη σεβόνταν και την εκτιμούσαν, άλλες τη φοβούνταν, άλλες την κοροΐδευαν, μερικές μάλιστα την χτυπούσαν.

Απ' όταν ακόμα ήταν στη ζωή έκανε πολλά θαύματα. Έτσι θεράπευσε τον καλλιτέχνη Μ. Π. Πετρώφ του οποίου το χέρι είχε παραλύσει. Έσβησε από μακριά μια φωτιά, ενώ πολλοί την έβλεπαν στον ύπνο τους και κατόπιν τους θεράπευε. Τέσσερα χρόνια πριν από την κοίμησή της προφήτεψε ότι ο ιακωβινισμός και η τρομοκρατία θα εξαπλωθούν στη Ρωσία και ότι θα σκοτώσουν τον τσάρο Αλέξανδρο τον Β' για τον οποίον έκλαιγε και προσεύχονταν ασταμάτητα. Μετά από 20 χρόνια σκληρής ζωής εμφανίστηκε στον ύπνο της ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ και την προέτρεψε να αποτραβηχθεί στο κελί της, αποφεύγοντας τους ανθρώπους. Εκεί ζούσε κλαίγοντας και προσευχόμενη. Τρέφονταν κυρίως με μαύρο ψωμί από το οποίο έφτιαχνε μικρές μπαλίτσες τις οποίες χρησιμοποιούσε ως κομποσχοίνι λέγοντας την ευχή του Ιησού.

Νιώθοντας το θάνατο της λίγες μέρες πριν κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων, έβαλε μετάνοια σ' όλες τις αδελφές της μονής. Αυτό έγινε το Σάββατο 28 Ιανουαρίου 1884 μ.Χ. Στις 1.45 το πρωί της Δευτέρας 30 Ιανουαρίου, η Πελαγία Ιβάνοβνα, άφησε την τελευταία της πνοή και η πολύταλαιπωρημένη της ψυχή πέταξε στον ουρανό, στα χέρια του Νυμφίου της Χριστού. Την έντυσαν με τα ρούχα που η ίδια αρεσκόταν να φορά. Μια άσπρη μπλούζα, ένα σαραφάν, ένα μάλλινο σάλι και το κεφάλι της το τύλιξαν μ' ένα άσπρο μεταξωτό μαντήλι. Την έβαλαν σ' ένα φέρετρο κυπαρισσένιο και έμεινε έτσι στο κελί της για εννιά μέρες, διάστημα κατά το οποίο έκαναν τριάντα έως σαράντα τρισάγια ημερησίως και έψαλλαν συνεχώς από το ψαλτήρι.

Την έθαψαν πίσω από το ιερό του ναού της Αγ. Τριάδος όπως είχε η ίδια προφητέψει επτά χρόνια πριν.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Οσία Πελαγία του Ντιβέεβο

Οσία Πελαγία του Ντιβέεβο

Οσία Πελαγία του Ντιβέεβο

Σχετικές συνδέσεις

1. [Όσιος Σεραφείμ του Σαρώφ](#)

Παραπομπές

1. [Προσκυνητής - Περίπλους στην ορθόδοξη πνευματικότητα](#)